

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) στις
26 Ιουνίου 2017 — Torsten Hein κατά Albert Holzkamm GmbH & Co.**

(Υπόθεση C-385/17)

(2017/C 318/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Verden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Torsten Hein

Εναγόμενη: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά εθνική νομοθετική ρύθμιση βάσει της οποίας μπορεί να ορισθεί με συλλογική σύμβαση εργασίας ότι οι μειώσεις των αποδοχών, οι οποίες επέρχονται κατά το χρονικό διάστημα υπολογισμού λόγω εργασίας με μειωμένο ωράριο, επηρεάζουν τον υπολογισμό των αποδοχών αδειας, με συνέπεια ο εργαζόμενος να λαμβάνει για τη διάρκεια της ετήσιας ελάχιστης αδειας των τεσσάρων εβδομάδων μικρότερη αποζημίωση αδειας –ή μετά τη λήξη της εργασιακής σχέσεως μικρότερη αποζημίωση μη ληφθείσας αδειας– από ό,τι θα ελάμβανε εάν ο υπολογισμός της αποζημίωσης αδειας στηριζόταν στις μέσες αποδοχές τις οποίες θα ελάμβανε ο εργαζόμενος στην περίοδο υπολογισμού άνευ των εν λόγω μειώσεων των αποδοχών; Σε περίπτωση [αρνητικής] απαντήσεως: Σε ποιο ποσοστό, υπολογιζόμενο βάσει των μέσων αποδοχών του εργαζομένου άνευ μειώσεων, θα μπορούσε να ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο η επιπράτεια από τις εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις μείωση των αποδοχών αδειας βάσει συλλογικής συμβάσεως εργασίας, λόγω εργασίας με μειωμένο ωράριο κατά την περίοδο υπολογισμού, προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτή η εθνική ρύθμιση ερμηνεύεται κατά τρόπο σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: Επιβάλλουν η γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και η απαγόρευση της αναδρομικότητας που ισχύουν στο δίκαιο της Ένωσης να περιοριστεί έναντι όλων των εμπλεκόμενων η δυνατότητα επικλήσεως της ερμηνείας που θα δώσει το Δικαστήριο με την προδικαστική απόφασή του, στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, στις διατάξεις του άρθρου 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ως προς τα διαχρονικά αποτελέσματά της, καθώς η νομολογία του ανώτατου εθνικού δικαστηρίου έχει αποφανθεί κατά το παρελθόν ότι οι συναφείς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας και των εθνικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας δεν επιδέχονται ερμηνεία σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως του Δικαστηρίου στο ανωτέρω ερώτημα: Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης η προστασία από τα εθνικά δικαστήρια της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, των εργοδοτών οι οποίοι επέδειξαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στην πάγια νομολογία του ανώτατου εθνικού δικαστηρίου, ή απόκειται η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αποκλειστικά στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

**Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης
Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**

(Υπόθεση C-391/17)

(2017/C 318/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, A. Caeiros)